Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δέκατο τμήμα)

της 12ης Φεβρουαρίου 2025 *

«Υπαλληλική υπόθεση – Προσωπικό της ΕΥΕΔ – Αποδοχές – Οικογενειακά επιδόματα – Σχολικό επίδομα – Άρθρο 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ – Αίτημα απόδοσης των δαπανών βρεφονηπιακού σταθμού και των σχολικών δαπανών – Απορριπτική απόφαση»

Στην υπόθεση T-17/24,

UL, και οι λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα [1], εκπροσωπούμενοι από την A. Guillerme, τον T. Bontinck και τον F. Patuelli, δικηγόρους,

προσφεύγοντες,

κατά

Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ), εκπροσωπούμενης από τον R. Coesme, την S. Falek και την T. Payan,

καθού,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δέκατο τμήμα),

συγκείμενο από τους O. Porchia, πρόεδρο, M. Jaeger και L. Madise (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: H. Eriksson, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 15ης Οκτωβρίου 2024,

εκδίδει την παρούσα

Απόφαση [2]

1 Με την προσφυγή που άσκησαν δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, οι προσφεύγοντες, ο UL και τα άλλα έξι φυσικά πρόσωπα των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα, ζητούν, αφενός, την ακύρωση των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ)

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

[1] Ο κατάλογος των λοιπών προσφευγόντων παρατίθεται ως παράρτημα μόνο στο κείμενο που κοινοποιείται στους διαδίκους και στους παραλήπτες που προβλέπονται στο άρθρο 55 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

[2] Παρατίθενται μόνον οι σκέψεις της παρούσας αποφάσεως των οποίων η δημοσίευση κρίνεται σκόπιμη από το Γενικό Δικαστήριο.

οι οποίες περιλαμβάνονταν στα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 15ης Φεβρουαρίου, της 23ης Μαρτίου, της 27ης Απριλίου, της 2ας, της 5ης και της 8ης Μαΐου 2023 (στο εξής: προσβαλλόμενες αποφάσεις) και τις οποίες έλαβαν σε απάντηση των αιτήσεων που υπέβαλαν σχετικά με το ύψος του επιδόματος που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) για τα συντηρούμενα τέκνα κάτω των πέντε ετών (στο εξής: επίδομα Α) και, αφετέρου, την αναγνώριση του δικαιώματός τους να λάβουν για τα κάτω των πέντε ετών τέκνα τους το επίδομα αυτό για ποσό υπολογιζόμενο σύμφωνα με τους λεπτομερείς κανόνες του άρθρου 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ, λαμβανομένων υπόψη των εξαιρετικών περιστάσεων που χαρακτηρίζουν την κατάστασή τους.

Ιστορικό της διαφοράς

2 Οι προσφεύγοντες είναι υπάλληλοι και μέλη του λοιπού προσωπικού της ΕΥΕΔ που υπηρετούν στις Ηνωμένες Πολιτείες και το Ηνωμένο Βασίλειο. Υπέβαλαν αιτήσεις οι οποίες αφορούσαν το ποσό του επιδόματος Α, το οποίο μπορούσαν να ζητήσουν για τα συντηρούμενα τέκνα τους κάτω των πέντε ετών. Με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, η ΕΥΕΔ απάντησε στις αιτήσεις αυτές.

3 Οι προσφεύγοντες υπέβαλαν διοικητικές ενστάσεις δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, υποστηρίζοντας, κατ' ουσίαν, ότι το ύψος του επιδόματος Α έπρεπε να υπολογιστεί σύμφωνα με τους λεπτομερείς κανόνες του άρθρου 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ. Οι εν λόγω διοικητικές ενστάσεις απορρίφθηκαν με τις αποφάσεις της 29ης Σεπτεμβρίου 2023.

4 Στις απορριπτικές αποφάσεις επί των διοικητικών ενστάσεων, η ΕΥΕΔ εξέθεσε ιδίως ότι το άρθρο 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ θεσπίζει υπέρ των υπαλλήλων και των μελών του λοιπού προσωπικού που υπηρετούν σε τρίτη χώρα ένα ειδικό καθεστώς το οποίο αφορά αποκλειστικά το ύψος του σχολικού επιδόματος που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ για τα συντηρούμενα τέκνα κάτω των πέντε ετών (στο εξής: επίδομα Β) και όχι το ύψος του επιδόματος Α. Ειδικότερα, σύμφωνα με την ΕΥΕΔ, στις περιπτώσεις υπαλλήλων και μελών του λοιπού προσωπικού των οποίων τα τέκνα είναι κάτω των πέντε ετών τα θεσμικά όργανα δεν υποχρεούνται εκ του νόμου να χορηγήσουν το επίδομα Α παρά μόνον στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ.

5 Στις απορριπτικές αποφάσεις επί των διοικητικών ενστάσεων διευκρινίζεται ότι η ΕΥΕΔ, κάνοντας χρήση της θεσμικής αυτονομίας της, αποφάσισε παρά ταύτα να εφαρμόσει «κατ' αναλογίαν» το άρθρο 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ στους υπαλλήλους και τα μέλη του λοιπού προσωπικού που υπηρετούν σε τρίτη χώρα, των οποίων τα τέκνα είναι ηλικίας μεταξύ τριών και πέντε ετών. Συγκεκριμένα, κατά την προσέγγιση αυτή, η οποία χαρακτηρίζεται ως «ιδιαιτέρως επιεικής», οι υπάλληλοι και τα μέλη του λοιπού προσωπικού απολαύουν, επιπλέον του επιδόματος Α, πλεονεκτήματος το οποίο η ΕΥΕΔ ονομάζει «θεσμικό συμπλήρωμα επιστροφής εξόδων» (στο εξής: θεσμικό συμπλήρωμα). Ειδικότερα, οι υπάλληλοι και τα μέλη του λοιπού προσωπικού που υπηρετούν σε τρίτη χώρα μπορούν να αξιώσουν την απόδοση των δαπανών στις οποίες υποβλήθηκαν για την εκπαίδευση των ηλικίας μεταξύ τριών και πέντε ετών τέκνων τους εντός ενός ανώτατου ορίου καθοριζόμενου «κατά το πνεύμα» του άρθρου 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ, σύμφωνα με τα οριζόμενα από την ΕΥΕΔ στο εσωτερικό έγγραφο με τίτλο «Οδηγός για τις αντιπροσωπείες της ΕΕ – Εκπαιδευτικά επιδόματα» (στο εξής: Οδηγός για τις αντιπροσωπείες).

6 Η ΕΥΕΔ, στις απορριπτικές αποφάσεις της επί των διοικητικών ενστάσεων, υποστηρίζει ότι παρείχε στους υπαλλήλους και τα μέλη του λοιπού προσωπικού της ένα πλεονέκτημα πέραν εκείνου που προβλέπει η αυστηρή εφαρμογή του ΚΥΚ. Αναφέρει, πάντως, ότι διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια για να καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιεί τα κονδύλια του προϋπολογισμού που παρέχονται για τις μη υποχρεωτικές δαπάνες. Η ΕΥΕΔ θεωρεί κατά συνέπεια ότι, λαμβανομένης υπόψη της ευρείας αυτής διακριτικής ευχέρειας, μπορούσε να καθορίσει ελεύθερα το ανώτατο όριο του θεσμικού συμπληρώματος, εφαρμόζοντας μόνον εν μέρει το άρθρο 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ.

Αιτήματα των διαδίκων

7 Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις·

– να αναγνωρίσει το δικαίωμά τους να λάβουν για τα κάτω των πέντε ετών τέκνα τους το επίδομα Α για ποσό υπολογιζόμενο σύμφωνα με τους λεπτομερείς κανόνες του άρθρου 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ και λαμβανομένων υπόψη των εξαιρετικών περιστάσεων που χαρακτηρίζουν την κατάστασή τους·

– να καταδικάσει την ΕΥΕΔ στα δικαστικά έξοδα.

8 Η ΕΥΕΔ ζητεί, κατ’ ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί των ακυρωτικών αιτημάτων

[*παραλειπόμενα*]

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως

10 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν την ερμηνεία που υιοθέτησε η ΕΥΕΔ, σύμφωνα με την οποία το επίδομα Α εξαιρείται από την εφαρμογή του άρθρου 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ.

[*παραλειπόμενα*]

15 Το παράρτημα VII του ΚΥΚ ορίζει τους κανόνες σχετικά με τις αποδοχές και τις επιστροφές εξόδων. Στα άρθρα 1 έως 3 του πρώτου τμήματος περιλαμβάνονται διατάξεις σχετικές με τα οικογενειακά επιδόματα.

16 Το άρθρο 3 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς, προβλέπει τα εξής:

«1. Υπό τους καθοριζόμενους στις γενικές εκτελεστικές διατάξεις όρους, ο υπάλληλος δικαιούται σχολικού επιδόματος ίσου προς τα πραγματικά σχολικά έξοδα στα οποία υποβάλλεται, μέχρις ανωτάτου μηνιαίου ορίου ευρώ 311,65, για κάθε συντηρούμενο τέκνο κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2 του παρόντος Παραρτήματος, το οποίο είναι τουλάχιστον πέντε ετών και φοιτά κανονικά και πλήρως σε σχολείο στοιχειώδους ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που χρεώνει δίδακτρα ή σε ίδρυμα μεταδευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. […]

2. Για κάθε συντηρούμενο τέκνο κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2 του παρόντος Παραρτήματος, το οποίο είναι μικρότερο των πέντε ετών ή δεν φοιτά ακόμα κανονικά και πλήρως σε σχολείο στοιχειώδους ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, το ύψος του επιδόματος αυτού ανέρχεται σε 112,21 [ευρώ] μηνιαίως.»

[*παραλειπόμενα*]

19 Κατά το άρθρο 15 του παραρτήματος X του ΚΥΚ:

«Υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζει η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, χορηγείται στον υπάλληλο σχολικό επίδομα προς κάλυψη των πραγματικών σχολικών δαπανών· το επίδομα καταβάλλεται αφού προσκομισθούν τα σχετικά δικαιολογητικά. Εκτός εξαιρετικών περιπτώσεων, για τις οποίες αποφασίζει η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, το επίδομα αυτό δεν μπορεί να υπερβεί ένα ανώτατο όριο που αντιστοιχεί στο τριπλάσιο του διπλάσιου ανώτατου ορίου του σχολικού επιδόματος.»

[*παραλειπόμενα*]

21 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι για την ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και οι στόχοι και ο σκοπός που επιδιώκει η πράξη της οποίας αποτελεί μέρος. Το ιστορικό της θεσπίσεως μιας διατάξεως του δικαίου της Ένωσης μπορεί επίσης να προσφέρει χρήσιμα στοιχεία για την ερμηνεία της [βλ. απόφαση της 25ης Ιουνίου 2020, A κ.λπ. (Ανεμογεννήτριες σε Aalter και Nevele), C-24/19, EU:C:2020:503, σκέψη 37 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

22 Υπενθυμίζεται επίσης ότι οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που παρέχουν δικαίωμα λήψεως χρηματικών παροχών πρέπει να ερμηνεύονται στενά (πρβλ. απόφαση της 18ης Ιουλίου 2017, Επιτροπή κατά RN, T-695/16 P, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:520, σκέψη 54 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

23 Όσον αφορά το γράμμα του άρθρου 15 του παραρτήματος X του ΚΥΚ, η διάταξη αυτή διευκρινίζει ότι το επίδομα που προβλέπει προορίζεται για την κάλυψη των «πραγματικών σχολικών δαπανών», ότι καταβάλλεται «αφού προσκομισθούν τα σχετικά δικαιολογητικά» και ότι, εκτός εξαιρετικών περιπτώσεων, το συγκεκριμένο επίδομα δεν μπορεί να υπερβεί ένα ανώτατο όριο. Από την ακριβή διατύπωση του άρθρου 15 του παραρτήματος X του ΚΥΚ προκύπτει επομένως ότι η διάταξη αυτή δεν μπορεί να εφαρμοστεί στο επίδομα Α, το οποίο είναι κατ' αποκοπήν επίδομα, του οποίου το ύψος είναι σταθερό για όλους τους δικαιούχους και δεν εξαρτάται από τις δαπάνες των τελευταίων για την εκπαίδευση των τέκνων τους. Κατά συνέπεια, όταν το άρθρο 15 του παραρτήματος X του ΚΥΚ κάνει λόγο για ένα «ανώτατο όριο που

αντιστοιχεί στο τριπλάσιο του διπλάσιου ανώτατου ορίου του σχολικού επιδόματος», αναφέρεται οπωσδήποτε στο επίδομα Β, το οποίο καλύπτει τα σχολικά έξοδα των δικαιούχων αυτού του επιδόματος μέχρι ενός ανώτατου μηνιαίου ορίου.

24 Προς στήριξη της ερμηνείας τους, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το κατ' αποκοπήν επίδομα που αναφέρεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ «αποτελεί το "ανώτατο όριο" κατά την έννοια του άρθρου 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ». Ωστόσο, η ως άνω ερμηνεία δεν συμβιβάζεται με το γράμμα των εν λόγω διατάξεων. Λαμβανομένης υπόψη της συνήθους σημασίας των εννοιών αυτών στην καθομιλουμένη, ο όρος «ποσό», ο οποίος εν προκειμένω αναφέρεται σε ένα χρηματικό ποσό που ανέρχεται σε ένα επακριβώς καθορισμένο επίπεδο, δεν μπορεί να θεωρηθεί συνώνυμος ή ισοδύναμος με τον όρο «ανώτατο όριο», ο οποίος αναφέρεται στο υψηλότατο όριο, ήτοι σε ένα μέγιστο όριο, του οποίου η υπέρβαση δεν είναι δυνατή.

25 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν επίσης ότι η έννοια των «σχολικών εξόδων» πρέπει να ερμηνευθεί ως περιλαμβάνουσα και τα έξοδα των βρεφονηπιακών και παιδικών σταθμών. Ωστόσο, το επιχείρημα αυτό, το οποίο αφορά αποκλειστικά την έννοια των «σχολικών εξόδων», δεν μπορεί σε κάθε περίπτωση να αναιρέσει την ερμηνεία κατά την οποία το άρθρο 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ, το οποίο αναφέρεται σε επίδομα που προορίζεται για την αποζημίωση των πραγματικών δαπανών, αφού προσκομισθούν τα σχετικά δικαιολογητικά, και το οποίο δεν μπορεί να υπερβεί ένα ανώτατο όριο παρά μόνον σε εξαιρετικές περιπτώσεις, δεν μπορεί να αφορά το επίδομα Α, το οποίο καταβάλλεται κατ' αποκοπήν.

26 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η ανάλυση του γράμματος του άρθρου 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ συνηγορεί υπέρ μιας ερμηνείας σύμφωνα με την οποία μόνον το επίδομα Β εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της διατάξεως αυτής.

27 Όσον αφορά τη συστηματική ερμηνεία, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το άρθρο 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ πρέπει να εξεταστεί σε συνδυασμό με το άρθρο 3 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ. Υπενθυμίζουν συναφώς ότι, με την απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2017, Trautmann κατά ΕΥΕΔ (T-611/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:917, σκέψη 53), το Γενικό Δικαστήριο υπογράμμισε ότι το άρθρο 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ περιέχει ειδικές διατάξεις που παρεκκλίνουν από το άρθρο 3 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ όσον αφορά τους υπαλλήλους που υπηρετούν σε τρίτη χώρα.

28 Το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι κατά την ανάλυση του πλαισίου του άρθρου 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ πρέπει να ληφθεί υπόψη το άρθρο 3 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, δεδομένου ότι η πρώτη διάταξη εισάγει κανόνες για τους υπαλλήλους και τα μέλη του λοιπού προσωπικού που υπηρετούν σε τρίτη χώρα οι οποίοι παρεκκλίνουν μερικώς από τους κανόνες που θεσπίζει η δεύτερη διάταξη. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ προβλέπει ότι χορηγείται στον υπάλληλο «σχολικό επίδομα προς κάλυψη των πραγματικών σχολικών δαπανών». Το γράμμα της εν λόγω διατάξεως αναπαράγει επομένως τη διατύπωση του άρθρου 3, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, το οποίο προβλέπει ότι ο υπάλληλος δικαιούται «σχολικού επιδόματος ίσου προς τα πραγματικά σχολικά έξοδα στα οποία υποβάλλεται». Το γεγονός ότι ο νομοθέτης της Ένωσης χρησιμοποιεί παρόμοιους όρους για να περιγράψει το επίδομα που μνημονεύεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ και το επίδομα που μνημονεύεται στο άρθρο 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ ενισχύει την ερμηνεία ότι η τελευταία αυτή διάταξη εφαρμόζεται μόνο στο επίδομα που αναφέρεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, ήτοι στο επίδομα Β. Αντιθέτως, η διατύπωση του άρθρου 3, παράγραφος 2, του παραρτήματος VII

του ΚΥΚ, το οποίο αφορά το επίδομα Α, είναι διαφορετική τόσο από εκείνη που χρησιμοποιείται στην παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου όσο και από εκείνη που χρησιμοποιείται στο άρθρο 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ. Συγκεκριμένα, το άρθρο 3, παράγραφος 2, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ αναφέρεται εξάλλου σε ένα «επίδομα» το οποίο δεν περιγράφεται ρητά ως «σχολικό επίδομα», προβλέπει δε ότι το επίδομα αυτό καταβάλλεται βάσει ενός μηνιαίου κατ' αποκοπήν ποσού. Το γεγονός ότι το εν λόγω επίδομα καταβάλλεται κατ' αποκοπήν σημαίνει ότι, σε αντίθεση με το επίδομα Β, δεν προορίζεται να καλύψει τις πραγματικές δαπάνες στις οποίες υποβάλλονται οι υπάλληλοι ή τα μέλη του λοιπού προσωπικού για την εκπαίδευση των τέκνων τους.

29 Όσον αφορά το ιστορικό θεσπίσεως του άρθρου 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ, οι προσφεύγοντες αναφέρουν ότι το παράρτημα αυτό προστέθηκε με τον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ) 3019/87 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 1987, για τη θέσπιση ειδικών και κατά παρέκκλιση διατάξεων που ισχύουν για τους υπαλλήλους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων οι οποίοι είναι τοποθετημένοι σε τρίτη χώρα (ΕΕ 1987, L 286, σ. 3). Οι προσφεύγοντες επισημαίνουν ότι, κατά την ημερομηνία εκείνη, ο ΚΥΚ προέβλεπε μόνον την καταβολή του επιδόματος Β. Πράγματι, οι διατάξεις που αφορούν το επίδομα Α εισήχθησαν στον ΚΥΚ με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση του ΚΥΚ και του ΚΛΠ (ΕΕ 2004, L 124, σ. 1). Οι προσφεύγοντες επισημαίνουν ότι στο κείμενο του κανονισμού αυτού δεν διατηρήθηκε η φράση «προσχολικό επίδομα» η οποία αρχικά υπήρχε στην πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του ΚΥΚ και του ΚΛΠ [COM(2002) 213 τελικό]. Οι προσφεύγοντες καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι ο νομοθέτης της Ένωσης επέλεξε να μην προβεί σε διάκριση μεταξύ «σχολικού επιδόματος» και «προσχολικού επιδόματος» και ότι το επίδομα Α συνιστά επομένως σχολικό επίδομα, όπως και το επίδομα Β.

30 Ωστόσο, το επιχείρημα αυτό δεν αρκεί για να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο νομοθέτης της Ένωσης, προσθέτοντας τις διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 2, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, θεώρησε ότι το ούτως θεσπισθέν επίδομα εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ. Συγκεκριμένα, πρώτον, το γεγονός ότι το επίδομα Α δεν χαρακτηρίστηκε ως προσχολικό επίδομα στο κείμενο που τελικώς εγκρίθηκε δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι βούληση του νομοθέτη της Ένωσης ήταν η εφαρμογή, όσον αφορά το εν λόγω επίδομα, των κανόνων παρέκκλισης του άρθρου 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ στους υπαλλήλους και τα μέλη του λοιπού προσωπικού που υπηρετούν σε τρίτη χώρα. Δεύτερον, όπως επισημαίνει η ΕΥΕΔ, με τη θέσπιση των διατάξεων του άρθρου 3, παράγραφος 2, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ το 2004 δεν τροποποιήθηκε το άρθρο 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ. Όπως υπογραμμίζει η ΕΥΕΔ, το γεγονός ότι το άρθρο 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ δεν τροποποιήθηκε μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε αντίθεση με την περίπτωση του επιδόματος Β, ο νομοθέτης της Ένωσης δεν είχε την πρόθεση να θεσπίσει ειδικές και παρεκκλίνουσες διατάξεις για τη χορήγηση του νέου κατ' αποκοπήν επιδόματος στους υπαλλήλους και τα μέλη του λοιπού προσωπικού που υπηρετούν σε τρίτη χώρα.

31 Τέλος, όσον αφορά τους σκοπούς του άρθρου 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ, οι προσφεύγοντες παραπέμπουν στο προοίμιο του κανονισμού 723/2004 και, ειδικότερα, στις αιτιολογικές σκέψεις 26 και 27 αυτού, οι οποίες αναφέρουν, αντιστοίχως, ότι το σχολικό επίδομα θα πρέπει να προσεγγίζει περισσότερο τις πραγματικές δαπάνες και ότι είναι αναγκαία η μεταρρύθμιση του συστήματος οικογενειακών επιδομάτων προκειμένου να επέλθουν βελτιώσεις για τις οικογένειες και ιδίως να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα των γονέων με μικρά παιδιά.

32 Επισημαίνεται εξαρχής ότι το άρθρο 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ δεν προστέθηκε με τον κανονισμό 723/2004, ούτε έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό αυτόν. Συνεπώς, το εν λόγω άρθρο δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα των αιτιολογικών σκέψεων του ως άνω κανονισμού.

33 Κατά τα λοιπά, οι σκοποί που μνημονεύονται στη σκέψη 31 ανωτέρω δεν μπορούν να στηρίξουν την ερμηνεία των προσφευγόντων όσον αφορά το άρθρο 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ. Αφενός, ο σκοπός που συνίσταται στην προσέγγιση του σχολικού επιδόματος και του επιπέδου δαπανών αφορά μόνον το επίδομα Β, δεδομένου ότι το τελευταίο, σε αντίθεση με το επίδομα Α, προορίζεται να καλύψει τις σχολικές δαπάνες των υπαλλήλων και των μελών του λοιπού προσωπικού μέχρι ενός ανώτατου ορίου. Αφετέρου, μολονότι ο νομοθέτης της Ένωσης είχε ως σκοπό να επιφέρει βελτιώσεις για τις οικογένειες και ιδίως για τους γονείς που έχουν τέκνα μικρής ηλικίας, από την αιτιολογική σκέψη 27 του κανονισμού 723/2004 προκύπτει ότι ο σκοπός αυτός αφορά το σύστημα οικογενειακών επιδομάτων στο σύνολό του και δεν αφορά ειδικώς τα επιδόματα Α και Β. Εν πάση περιπτώσει, ο σκοπός αυτός, ο οποίος είναι γενικά διατυπωμένος, δεν μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι βούληση του νομοθέτη της Ένωσης ήταν οι υπάλληλοι και τα μέλη του λοιπού προσωπικού που υπηρετούν σε τρίτη χώρα να δικαιούνται του επιδόματος Α υπό διαφορετικούς όρους από εκείνους που ισχύουν για τους υπαλλήλους και τα μέλη του λοιπού προσωπικού που υπηρετούν εντός της Ένωσης.

34 Οι προσφεύγοντες επικαλούνται επίσης το προοίμιο του κανονισμού 3019/87, το οποίο αναφέρει ότι «πρέπει να προβλεφθούν ειδικές διατάξεις για τους υπαλλήλους οι οποίοι είναι τοποθετημένοι σε τρίτες χώρες, λόγω των ειδικών συνθηκών διαβίωσης». Ωστόσο, μολονότι από το προοίμιο αυτό προκύπτει ότι σκοπός του νομοθέτη της Ένωσης ήταν η προσαρμογή ορισμένων σημείων των διατάξεων του ΚΥΚ που εφαρμόζονται στους υπαλλήλους που υπηρετούν σε τρίτη χώρα, από τη διατύπωση ενός τέτοιου γενικού σκοπού δεν μπορεί να συναχθεί κανένα συμπέρασμα όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ.

35 Οι προσφεύγοντες επικαλούνται επίσης την απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2018, PO κ.λπ. κατά ΕΥΕΔ (T-729/16, EU:T:2018:721). Εντούτοις, στην υπόθεση εκείνη, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε τη δεύερη περίοδο του άρθρου 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ και, ειδικότερα, τη μνημονευόμενη σε αυτό έννοια των «εξαιρετικών περιπτώσεων». Αντιθέτως, το Γενικό Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε επί του ζητήματος αν το επίδομα Α εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η διαφορά που τέθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου σε εκείνη την υπόθεση αφορούσε αποκλειστικά το επίδομα Β. Συνεπώς, η εν λόγω απόφαση δεν επιτρέπει την εξαγωγή οποιουδήποτε συμπεράσματος όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ στους υπαλλήλους και τα μέλη του λοιπού προσωπικού που υπηρετούν σε τρίτη χώρα και λαμβάνουν το επίδομα Α.

36 Επιπλέον, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, το Γενικό Δικαστήριο έχει επισημάνει ότι ένας από τους σκοπούς που επιδιώκει το άρθρο 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ είναι να μην υφίστανται οι υπάλληλοι που είναι τοποθετημένοι σε τρίτες χώρες δυσμενέστερη μεταχείριση σε σχέση με τους υπαλλήλους που υπηρετούν εντός της Ένωσης όσον αφορά τη δωρεάν εκπαίδευση των τέκνων τους (βλ. απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2018, PO κ.λπ. κατά ΕΥΕΔ, T-729/16, EU:T:2018:721, σκέψεις 68 και 97). Ωστόσο, ο σκοπός που συνίσταται στο να μη γίνονται διακρίσεις σε βάρος των υπαλλήλων που υπηρετούν εκτός της Ένωσης δεν δικαιολογεί, από μόνος του, την ερμηνεία του άρθρου 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ υπό την έννοια ότι η διάταξη αυτή εφαρμόζεται τόσο στο επίδομα Α όσο και στο επίδομα Β. Εξάλλου, επισημαίνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, για την ερμηνεία του άρθρου 15 του παραρτήματος Χ του

ΚΥΚ, πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη ο σκοπός του νομοθέτη της Ένωσης που συνίσταται στο να αποφευχθεί το ενδεχόμενο επιβάρυνσης του προϋπολογισμού της ΕΥΕΔ με υπερβολικές δαπάνες και, ως εκ τούτου, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, κατά την εφαρμογή της δεύτερης περιόδου του εν λόγω άρθρου, η ΕΥΕΔ δικαιούται να λαμβάνει υπόψη δημοσιονομικούς περιορισμούς (πρβλ. απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2018, PO κ.λπ. κατά ΕΥΕΔ, T-729/16, EU:T:2018:721, σκέψεις 70 και 72). Ωστόσο, η συνεκτίμηση ενός τέτοιου σκοπού δεν είναι ικανή να στηρίξει την ερμηνεία των προσφευγόντων, κατά την οποία το πεδίο εφαρμογής της επίμαχης διατάξεως είναι ευρύ.

37 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η ανάλυση του γράμματος, του πλαισίου και του ιστορικού θεσπίσεως του άρθρου 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ ενισχύει την ερμηνεία που υποστηρίζει η ΕΥΕΔ, κατά την οποία μόνον το επίδομα Β εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως. Περαιτέρω, η ανάλυση των σκοπών που επιδιώκει ο νομοθέτης της Ένωσης δεν μπορεί να στηρίξει την αντίθετη ερμηνεία που προβάλλουν οι προσφεύγοντες. Τέλος, επισημαίνεται ότι με την τελευταία ως άνω ερμηνεία γίνεται δεκτό ένα ευρύ πεδίο εφαρμογής της επίμαχης διατάξεως, όπερ έρχεται σε αντίθεση με τη μνημονευόμενη στη σκέψη 22 ανωτέρω αρχή σύμφωνα με την οποία οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που παρέχουν δικαίωμα λήψεως χρηματικών παροχών πρέπει να ερμηνεύονται στενά.

38 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, το άρθρο 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ έχει την έννοια ότι οι ειδικοί κανόνες που θεσπίζει υπέρ των υπαλλήλων και των μελών του λοιπού προσωπικού που υπηρετούν σε τρίτη χώρα εφαρμόζονται μόνο στο επίδομα Β και όχι στο επίδομα Α.

39 Κατά συνέπεια, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, καμία υποχρέωση της ΕΥΕΔ να χορηγεί στους υπαλλήλους και τα μέλη του λοιπού προσωπικού της το επίδομα Α εφαρμόζοντας τους λεπτομερείς κανόνες του άρθρου 15 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ δεν προκύπτει από το εν λόγω άρθρο.

[*παραλειπόμενα*]

41 Συνεπώς, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

[*παραλειπόμενα*]

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δέκατο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Ο UL και οι λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ).

Porchia Jaeger Madise

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Φεβρουαρίου 2025.

(υπογραφές)